pro nobis obediens patri usque ad mortem. m. a. c. xx. cf. d. ii. ex y do. ii. n.
q. e. su. e. n. Ecce manifeste dicit apostolus quia propterea per resurrectionis gloriam
Christus meruit exaltari, quia prius per obedientiam passionis usque ad mortem non re-
spuit humiliari. Si ergo propterea exaltatus quia humiliatus, que exaltatio-
nis causa humiliatio fuit. Si humiliatione meruit, qui humi-
liationis exaltatione premium recepit. Si autem merendo ad gloriam pervenit, quomodo
ad illam pervenire potuisset, si non meruisset? Sic quidam argumentando de proposi-
tione erroris ad conclusionem indaci pervenerunt. Fallit quippe eos
quod meriti nomen non discernunt, et propterea dicere non audent in Christo promeru-
isse, ne forte opera ab eo facta apud Deum nullius utilitatis aut pretii fuisse
dicere videantur. Quod tamen eadem timent, incipiunt se asserentes quod Christus pati-
endo gloriam meruit, ita ut si passus non fuisset, illam nec habere potuisset nec
debuisset. Si vero dicimus quia nichil meruit, consequens esse putant opera virtu-
tis divinitatis eum non fecisse. Si autem dicimus quia meruit, statim inferre aliquid
eum prius non debitum sibi operando optinuisse, quod esse non potest, quia aut bona opera
fecit aut aliquid quod sibi prius non debebatur operando promeruit. Et videte quam
stulta sit ista assertio. Quid enim [illegible] bonum opus facere nisi quia aut nichil non
debitum sibi promereri. Propterea autem ideo operando non mereret, quia sibi debebatur [illegible]
Quando nobis beneficia impendit Deus et dona munificentie largitur, nimirum
ipsa faciendo a nobis pro beneficiis suis amari et laudari meretur. Autem
quia meretur, ideo prius dignus non fuit, aut minus fuit et opere temporali crevit
[illegible] dei et melior se ipso factus est? Absit. Aliquid non melius est et multo melius
dicamus consummata bonitate quia in ipso nichil quam cuncta, quia plena in ipso et per-
fecta fuit semper, plene fuit semper et perfecte bonus et dignus lauda-
ri et amari. Et quando opus temporale facit in nobis beneficium, amari et lauda-
ri a nobis meretur, et est meritum operis in illo eterno, quod nobis temporaliter exhi-
betur. Neque ideo minus meretur quia prius dignus fuit, neque quia modo meretur prius di-
gnus non fuit. Est quoque meritum in opere quia est fit bonitatis et ipsi meritum

Licenza: CC-BY-NC – Engelberg, Stiftsbibliothek, Cod. 90, f. 21v – Hugo de S. Victoris, De sacramentis fidei christianae (http://www.e-codices.ch/it/bke/0090/21v)